

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

[Έγκριτική απόφασις υπ' αριθ. 115442
27-8-1947 τοῦ Ὑπουργ. Ἐθν. Οἰκονομίας]

ΑΘΗΝΑΙ 1947

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΑΝΩΤΕΡΑ ΣΧΟΛΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΤΩΝ ΕΙΣΑΓΩΓΙΚΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ
ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ
ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

[Έγκριτική απόφασις υπ' αριθ. 115442
27-8-1947 του Έπουρ. Έθν. Οικονομίας]

ΑΘΗΝΑΙ 1947

ΚΑΝΟΝΙΣΜΟΣ

ΕΙΣΙΤΗΡΙΩΝ ΕΞΕΤΑΣΕΩΝ

ΤΗΣ ΑΝΩΤΕΡΑΣ ΣΧΟΛΗΣ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΩΝ ΣΠΟΥΔΩΝ

Άρθρον 1

Σκοπός τῶν Ἐξετάσεων. 1) Σκοπός τῶν Εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἀποτέλεσμα τοῦ περιορισμένου ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων, εἶναι ἡ ἐν τῷ μέτρῳ τοῦ δυνατοῦ ὀρθή διαπίστωσις τῶν ἱκανοτήτων καὶ γνώσεων τῶν ἐξεταζομένων. Ἡ κατανόησις τοῦ σκοποῦ τούτου εἶναι ἀπαραίτητος τόσον εἰς τοὺς Ἐξεταστὰς καὶ Ἐπόπτας, ὅσον καὶ εἰς τοὺς ἐξεταζομένους.

2) Ἡ ἐξέτασις δέον νὰ γίνεται μὲ ἡρεμίαν καὶ ψυχραιμίαν, ἐντὸς φιλικῆς ἀτμοσφαιράς. Ὁ μὲν Ἐξεταστής δέον νὰ αὐτομετατίθεται εἰς τὴν ψυχολογίαν τοῦ ἐξεταζομένου, ὁ δὲ ὑποψήφιος ν' ἀντιλαμβάνεται ὅτι ἡ ἐπιτυχία του ἐξαρτᾶται ἐξ αὐτοῦ καὶ μόνον καὶ οὐχὶ ἐξ ἀπατηλῶν μέσων ἢ πλαγίων ἐνεργείων.

3) Ὁ χρησιμοποιοῦν τοιαῦτα μέσα ὑποβιβάζει τὸν ἑαυτὸν του, ἀδικεῖ τοὺς συνυποψηφίους του, ἀποδεικνύει ἔλλειψιν ἠθους καὶ ἐμπιστοσύνης πρὸς τὴν Σχολήν, παρακωλύει τὸ ἔργον της καὶ βλάπτει γενικώτερον τὴν Κοινωνίαν καὶ τὴν Πολιτείαν, ἀποκλείεται δὲ ἀπὸ τῶν ἐξετάσεων ἢ βαθμολογεῖται μὲ μηδέν.

Άρθρον 2

Ἀριθμὸς Εἰσακτέων. 1) Μετὰ γνώμην τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον τῆς Σχολῆς ὀρίζει μέχρι τέλους Ἰουλίου ἐκάστου ἔτους τὸν ἀριθμὸν τῶν δυνάμει διαγωνισμοῦ νέων εἰσακτέων σπουδαστῶν εἰς τὸ πρῶτον ἔτος σπουδῶν διὰ τὸ ἐπόμενον Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος.

2) Κατὰ τὴν πρώτην πενταετίαν ἀπὸ τοῦ Ἀκαδημαϊκοῦ ἔτους 1947/8 ὁ ἀριθμὸς αὐτὸς δὲν δύναται νὰ ὑπερβαίῃ ἐτησίως τοὺς διακοσίους πενήκοντα.

3) Τὸ Δ. Συμβούλιον ὑποχρεοῦται νὰ ἀνακοινώσῃ μέχρι τῆς 5ης Αὐγούστου τὸν ἀριθμὸν τῶν εἰσακτέων διὰ δύο τοῦλάχιστον ἐφημερίδων διαφόρων πολιτικῶν φρονημάτων, διὰ τοιχοκολλησεως εἰς τὸν Πίνακα τῶν Ἀνακοινώσεων τῆς Σχολῆς καὶ εἰ δυνατόν διὰ τοῦ Ραδιοφωνικοῦ Σταθμοῦ.

Άρθρον 3

Χρόνος Έξετάσεων. 1) Αί εισιτήριοι έξετάσεις διενεργούνται τὸ δεύτερον δεκαήμερον τοῦ Ὀκτωβρίου εἰς ἡμέραν καὶ τόπον ὀρίζομενον ὑπὸ τῆς Σχολικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ πρὸ 10 τοῦλάχιστον ἡμερῶν διὰ δύο τοῦλάχιστον ἡμερησίων διαφόρων πολιτικῶν φρονημάτων, διὰ τοιχοκολλήσεως εἰς τὸν Πίνακα Ἀνακοινώσεων καὶ εἰ δυνατόν διὰ τοῦ Ραδιοφώνου.

2) Ἡ Σχολικὴ Ἐπιτροπὴ δύναται δι' ἀποχρώντα λόγον νὰ ἀναβάλλῃ τὰς εισιτηρίουσ ἐξετάσεις ἐπὶ δεκαήμερον κατ' ἀνώτατον ὄριον, γνωστοποιούσα τοῦτο πρὸ πέντε τοῦλάχιστον ἡμερῶν.

3) Τὸ Δ. Συμβούλιον δύναται νὰ προκηρύξῃ συμπληρωματικὰς ἐξετάσεις μέχρι τῆς 20 Νοεμβρίου, μετ' ἔγκρισιν τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ἐὰν ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐπιτυχόντων κατὰ τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις εἶναι μικρότερος σημαντικῶς τοῦ ἀριθμοῦ τῶν εἰσακτέων.

Άρθρον 4

Οἱ ὑποψήφιοι. 1) Δικαιοῦνται νὰ προσέλθωσιν εἰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις α) οἱ πτυχιούχοι τοῦ Γυμνασίου, τοῦ Πρακτικοῦ Λυκείου καὶ τῆς Ἐμπορικῆς Σχολῆς, β) οἱ πτυχιούχοι τῶν Μέσων Τεχνικῶν Σχολῶν, ἐφ' ὅσον ἐπεράτωσαν ἐπιτυχῶς πρὸ τῆς εἰς αὐτὰς ἐγγραφῆς τῶν ἐννεαετείσ τοῦλάχιστον σπουδὰς εἰς Γυμνάσιον, Πρακτικὸν Λύκειον ἢ Ἐμπορικὴν Σχολήν.

2) Πᾶς ὑποψήφιος δέον νὰ ὑποβάλλῃ πρὸ πέντε πλήρων ἡμερῶν πρὸ τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων εἰς τὴν Γραμματεῖαν τῆς Σχολῆς αἴτησιν ἐπὶ χαρτοσήμου, εἰς ἣν νὰ ἐπισυνάπτωνται α) πιστοποιητικὸν ἐγγραφῆς εἰς Δῆμον ἢ Κοινότητα β) τίτλον σπουδῶν γ) πιστοποιητικὸν ἐφ' ἀπλοῦ χάρτου δημοσίας ἢ ἰδιωτικῆς ὑπηρεσίας, ἐὰν κέκτηται ὁ ὑποψήφιος τοιαύτην, δ) μία φωτογραφία ταυτότητος καὶ ε) βεβαίωσις ὅτι ἔλαβε γνώσιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων.

3) Πέραν τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας οὐδεμίαν αἴτησις γίνεται δεκτὴ, δι' οἰονδήποτε λόγον καὶ ἐὰν ἐπῆλθεν ἡ καθυστέρησις τῆς ὑποβολῆς τῆς αἰτήσεως.

4) Κατὰ τὴν ὑποβολὴν τῆς αἰτήσεως ὁ ὑποψήφιος δέον νὰ καταβάλλῃ τὰ ἐκάστοτε ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου ὀρίζομενα ἐξέταστρα.

5) Μεθ' ὃ ἡ Γραμματεία τῆς Σχολῆς χορηγεῖ εἰς τὸν ὑποψήφιον προσωρινὴν σχολικὴν ταυτότητα, ἣν ἐπιδεικνύων οὗτος δύναται νὰ λάβῃ μέρος εἰς τὰς εἰσαγωγικὰς ἐξετάσεις.

Ἄρθρον 5

Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ. 1) Τὸ Διοικ. Συμβούλιον δέκα ἡμέρας πρὸ τῶν εἰσαγωγικῶν ἐξετάσεων συγκροτεῖ τὴν Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν, τῆς ὁποίας Πρόεδρος εἶναι ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς. Χρὴν Γραμματέως ἐκτελεῖ ὁ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς.

2) Ἡ Ἐπιτροπὴ ἐπὶ πλέον περιλαμβάνει ἀνά δύο Ἐξεταστάς δι' ἕκαστον μάθημα. Ἐξετασताὶ διὰ τὴν Ἐκθεσιν Ἰδεῶν ἐκλέγονται μεταξὺ τῶν Καθηγητῶν ὑπὸ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου. Διὰ τὰ Μαθηματικὰ Ἐξετασताὶ εἶναι οἱ Καθηγηταὶ τῶν Οἰκονομικῶν Μαθηματικῶν καὶ Μηχανολογίας, διὰ τὴν Γεωγραφίαν οἱ Καθηγηταὶ τῆς Γεωγραφίας καὶ Στατιστικῆς καὶ διὰ τὰ Φυσικὰ οἱ Καθηγηταὶ τῆς Φυσικῆς καὶ Χημείας.

3) Δι' ἕκαστον μάθημα ὀρίζεται ὡσαύτως καὶ εἷς Καθηγητὴς, ὡς ἀναπληρωματικὸς τοῦ τακτικοῦ ἐξεταστοῦ, ἀπόντος ἢ κωλυομένου.

4) Δὲν ἐπιτρέπεται ὁ αὐτὸς Καθηγητὴς νὰ εἶναι τακτικὸς ἐξεταστής δύο ἢ περισσοτέρων μαθημάτων.

Ἄρθρον 6

Καταστάσεις ὑποψηφίων. 1) Ὁ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς ὑποχρεοῦται ὅπως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν συντάξῃ κατάστασιν ἀναγράφουσαν ἀλφαβητικῶς τοὺς ὑποψηφίους, τὸν τόπον καὶ τὸν χρόνον γεννήσεως, τὸ εἶδος τοῦ τίτλου τῶν σπουδῶν, τὸν βαθμὸν ἐπιδόσεως καὶ διαγωγῆς, ὡς καὶ τὰ ἔτη τῆς ὑπηρεσίας εἰς ἀκέραιον ἀριθμὸν, τοῦ μὲν κλάσματος κάτω τοῦ ἡμίσεος παραλειπομένου, τοῦ δὲ ἡμίσεος καὶ ἄνω προστιθεμένου.

2) Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ συνερχομένη α) ἐλέγχει τοὺς τίτλους τῶν ὑποψηφίων β) ὀρίζει τοὺς Ἐπόπτας τῶν ἐξετάσεων γ) καταρτίζει τὸν πίνακα τῶν ἐγγραφομένων ἄνευ ἐξετάσεων καὶ ε) κανονίζει πᾶσαν ἀπαραίτητον λεπτομέρειαν διὰ τὴν εὐρυθμον διεξαγωγὴν τῶν ἐξετάσεων.

Ἄρθρον 7

Ἐπόπται ἐξετάσεων. 1) Οἱ Ἐπόπται, δίδοντες τὸ παράδειγμα τῆς αὐστηρότητος καὶ εὐγενείας, καθῆκον ἔχουν νὰ ἐπι-

βλέπουν τήν τάξιν, νά συντελοῦν εἰς τήν καλήν διεξαγωγήν τῶν ἐξετάσεων, καί νά καταγγέλλουν πᾶσαν παράβασιν τοῦ Κανονισμοῦ.

2) Δύνανται ν' ἀναλάβουν τήν ἐποπτεῖαν Ἐπιμεληταί καί βοηθοί Καθηγητῶν, ὑπάλληλοι τοῦ Ὑπουργείου Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, πτυχιούχοι καί τελειόφοιτοι τῆς Σχολῆς.

3) Εἰς τοὺς Ἐπόπτας χορηγεῖται ἀμοιβή ἐκ τῶν ἐξετάσ-
τρων, καθοριζομένη ὑπὸ τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

Ἄρθρον 8

Ἐξεταστέα Μαθήματα. 1) Τά μαθήματα εἰς ἃ ἐξετάζον-
ται οἱ ὑποψήφιοι εἶναι τέσσαρα α) Ἐκθεσις Ἰδεῶν, β) Μαθημα-
τικά (Ἀριθμητικὴ καί Ἄλγεβρα) γ) Γεωγραφία (Πολιτικὴ - Οἰ-
κονομικὴ) καί δ) Φυσικὰ (Χημεῖα καί Φυσικὴ Πειραματικὴ).

2) Οἱ ὑποψήφιοι εἶναι ἐλεύθεροι εἰς τήν διατύπωσιν τῶν
ἀπόψεῶν των καί εἰς τήν χρησιμοποίησιν τῆς καθαρευούσης ἢ
δημοτικῆς γλώσσης.

3) Οἱ ὑποψήφιοι δεόν νά λύσουν δύο ζητήματα ἐκ τῶν
τριῶν τῆς Ἀριθμητικῆς καί δύο ἐκ τῶν τριῶν τῆς Ἀλγέβρας,
δύο ἐκ τῶν τριῶν τῆς Γεωγραφίας, δύο ἐκ τῶν τριῶν τῆς Χημεῖας
καί δύο ἐκ τῶν τριῶν τῆς Φυσικῆς Πειραματικῆς.

4) Ἡ Ἐκθεσις τῶν Ἰδεῶν κρίνεται ἀναλόγως τοῦ πλοῦτου
καί τῆς ὀρθῆς καί συστηματικῆς διατυπώσεως τῶν νοημάτων, τῆς
συντάξεως καί ὀρθογραφίας, ὡς καί τῆς καλλιλογικῆς τῆς ἀξίας.

5) Τά Μαθηματικά κρίνονται ἀναλόγως τῆς ὀρθότητος τῆς
σκέψεως καί τῆς ἀκριβείας τοῦ ἀριθμητικοῦ ὑπολογισμοῦ, πά-
σης λύσεως προβλήματος ἀναγομένης εἰς κανόνας. Ὁ Ἐξετα-
στὴς δύναται νά δηλώσῃ, μετὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τοῦ θέματος
ὅτι ἡ βαθμολογία θά ἐξαρτηθῇ καί ἐκ τοῦ χρόνου τῆς παραδό-
σεως τοῦ γραπτοῦ.

6) Ἡ Γεωγραφία καί τὰ Φυσικὰ κρίνονται ἀναλόγως πρὸς
τὴν ἀκρίβειαν καί τὴν ὀρθότητα τῶν γεωγραφικῶν, φυσικῶν καί
χημικῶν γνώσεων τῶν ἐξεταζομένων.

7) Αἱ ἐξετάσεις διαρκοῦν τέσσαρας ἡμέρας, διατιθεμένης
μιᾶς ἡμέρας δι' ἕκαστον μάθημα.

Ἄρθρον 9

Ἐξεταστέα Ὑλη

1) Ἐκθεσις Ἰδεῶν. 1) Ἡ Ἐκθεσις περιστρέφεται περὶ τὰ κάτωθι θέματα ἐνδεικτικῶς σημειούμενα.

2) Ὁ καθορισμὸς τοῦ πρὸς ἀνάπτυξιν ὑπὸ τῶν ὑποψηφίων θέματος γίνεται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς καὶ τῶν δύο Ἐξεταστῶν. I. Ὁ σχηματισμὸς τῶν ἀνθρωπίνων κοινωνιῶν. Αἱ ἀνθρώπιναι ἀνάγκαι καὶ ἡ ἱκανοποίησις αὐτῶν. Τὰ παραγωγικὰ ἔργα τοῦ πλοῦτου. Ἡ ἐργασία καὶ ὁ καταμερισμὸς τῶν ἔργων. Ὁ πολιτισμὸς. Ὁ ρόλος τῆς τεχνικῆς. Τὸ φυσικὸν καὶ κοινωνικὸν περιβάλλον. Ἡ θρησκεία καὶ ἡ συμβολὴ τοῦ Χριστιανισμοῦ. II. Ἡ οἰκογένεια. Ἡ φυλὴ καὶ τὸ Ἔθνος. Τὸ Κράτος. Τὸ Δίκαιον. Ὁ Νόμος. Ἡ σημερινὴ ὀργάνωσις τῶν εὐρωπαϊκῶν κοινωνιῶν. Ἡ ὀργάνωσις τῆς συγχρόνου Πολιτείας. Τύποι πολιτευμάτων. Καθήκοντα ἀπέναντι τοῦ Κράτους. III. Τὸ ἠθικὸν πρόβλημα. Ὁ ρόλος τοῦ αἰσθήματος καὶ τῆς λογικῆς εἰς τὴν διαγωγὴν τοῦ ἀνθρώπου. Αἱ κύριαι ἠθικαὶ ἰδέαι: Τὸ καλόν, τὸ ἀγαθόν, τὸ καθήκον, τὸ δικαίωμα, ἡ ἐλευθερία, ἡ πειθαρχία, ἡ εὐθύνη, ἡ ἀξιοπρέπεια, ἡ ἀρετὴ. Συναισθήματα: Ἡ δικαιοσύνη, ἡ φιλάνθρωπία, τὸ συμφέρον, ἡ ἡδονή, ἡ ἀνάγκη, τὸ θάρρος καὶ ἡ εὐλικρίνεια. Ὁ φόβος. Ὁ χαρακτήρ. Καθήκοντα τοῦ ἀτόμου ἔναντι τοῦ ἑαυτοῦ του. Ἡ ὀργάνωσις τοῦ ἑαυτοῦ μας. Καθήκοντα ἀπέναντι τῆς οἰκογενείας. Ἡ κοινωνικὴ ἀλληλεγγύη. Ἡ ἀξία τῆς καλῆς συμπεριφορᾶς. V. Ἡ πρωτοβουλία, ὁ ἀνταγωνισμὸς. Ἡ ὁμαδικὴ δράσις, ὁ συνεταιρισμὸς. Αἱ κοινωνικαὶ ἀντιθέσεις. Ἡ κοινότης τῶν συμφερόντων. Τὸ κοινωνικὸν πρόβλημα. Ἡ ἐλευθερία τῆς ἐργασίας. Ἡ προστασία τοῦ ἐργαζομένου. VI. Ἡ κοινότης. Ἡ ἀγάπη πρὸς τὴν γενέτειραν. Ὁ τοπικισμὸς. Ἡ Πατρίς - Πατριωτισμὸς - Σωβινισμὸς - Ἰμπεριαλισμὸς. Ἡ Ἀνθρωπότης - Ἡ διεθνῆς συνεργασία. VII. Τὸ Ἑλληνικὸν πνεῦμα. Ἡ συμβολὴ τῆς Ἑλλάδος εἰς τὸν Πολιτισμὸν. Ἡ περίοδος τῶν Περσικῶν πολέμων. Ἡ Ἀθηναϊκὴ Δημοκρατία. Ἡ διάδοσις τοῦ Ἑλληνικοῦ πνεύματος - Χριστιανισμὸς καὶ Ἑλληνισμὸς. Ἡ Εὐρώπη καὶ τὸ Βυζάντιον. Ἡ συμβολὴ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὴν Εὐρωπαϊκὴν ἀναγέννησιν. Οἱ Ἕλληνες κατὰ τὴν Τουρκοκρατίαν. Ἡ

συμβολή τῆς Ἑλλάδος εἰς τοὺς δύο Παγκοσμίους πολέμους. Τὸ Ἑλληνικὸν ἔπος καὶ ἡ Ἑθνικὴ Ἀντίστασις. Αἱ Ἑθνικαὶ μας θυσίαι καὶ αἱ Ἑθνικαὶ διεκδικήσεις. Ἡ ἀξία τῆς Μακεδονίας καὶ τῆς Θράκης διὰ τὴν Ἑλλάδα. Τὰ ἰδεώδη ἑνὸς Ἑλληνος. Ἡ Ἑθνικὴ ἐνότης. Ἡ ἀνασυγκρότησις τῆς Χώρας. Π.Χ. Ἡ ἀξία τῆς μορφώσεως. Ὁ ρόλος τῆς Ἐπιστήμης εἰς τὴν πρόοδον τῆς Ἀνθρωπότητος. Ἡ ἀξία τοῦ ἐπαγγελματικοῦ καταρτισμοῦ. Ἡ ἐπαγγελματικὴ συνείδησις. Ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἀνωτέρας Σχολῆς Βιομηχανικῶν Σπουδῶν. Καθήκοντα τοῦ Σπουδαστοῦ ἀπέναντι τοῦ Σχολείου.

3) Ἀπαγορεύεται νὰ τεθῆ θέμα κομματικοῦ περιεχομένου, ὅπως ἀπαγορεύεται ἡ ἀνάπτυξις κομματικῶν ἀπόψεων.

2. Μαθηματικά. Ὁ Ἐξεταστὴς δικαιούται νὰ ζητήσῃ καὶ τὴν λύσιν ἀντιστοίχων προβλημάτων ἢ νὰ θέσῃ προβλήματα καὶ ὁ σπουδαστὴς ὑποχρεοῦται ν' ἀναγάγῃ τὴν λύσιν εἰς γενικοὺς κανόνας.

Α) Ἀριθμητικὴ. 1) Ἀριθμοί. Γραφὴ τῶν κατὰ τὸ ἑλληνικόν, ρωμαϊκόν καὶ ἀραβικόν σύστημα. Ἀριθμητικαὶ πράξεις προσθέσεως καὶ ἀφαιρέσεως ἐπὶ ἀκεραίων καὶ δεκαδικῶν. 2) Πολλαπλασιασμός. Ἰδιότης ἐναλλαγῆς. Ἐπιμεριστικὴ ἰδιότης. Πολλαπλασιασμοὶ ἐπὶ 9, 99, 999 καὶ 11. 3) Γινόμενον πολλῶν παραγόντων. Δύναμις. Πολλαπλασιασμός δυνάμεων. 4) Διαίρεσις. Ἰδιότητες. 5) Διαιρετότης - Μέγιστος κοινὸς διαιρέτης - Ἀριθμοὶ πρῶτοι - Ἐλάχιστον κοινὸν πολλαπλάσιον. 6) Τετραγωνικὴ ρίζα. 7) Κλάσματα - Ἰδιότητες αὐτῶν. Τροπὴ αὐτῶν εἰς ὁμώνυμα. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. 8) Συμμιγεῖς ἀριθμοὶ καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. 9. Κυριώτεραι μονάδες ἐν χρήσει ἐν Ἑλλάδι (ὄκα, στατήρ, ἐνετικὴ λίτρα, κουῶρτερ, κουϊντάλιον, κόρος, μίλλιον). 10) Ποσὰ ἀνάλογα καὶ ἀντιστρόφως ἀνάλογα. Λόγοι καὶ ἀναλογίαι. 11) Μέθοδος τριῶν - ἀπλῆ καὶ σύνθετος. 12) Ποσοστά. 13) Μερισμὸς εἰς μέρη ἀνάλογα. Προβλήματα ἑταιρίας. 14) Μέσος ὁρος. Προβλήματα μίξεως α' εἶδους. 15) Προβλήματα μίξεως β' εἶδους καὶ συντήξεως. 16) Τόκος ἀπλοῦς. 17) Ἐξωτερικὴ ὑφαίρεσις. 18) Ἐσωτερικὴ ὑφαίρεσις. 19) Κοινὴ λῆξις. 20) Μέση λῆξις.

Β) Ἀλγεβρα. 1) Σύστημα θετικῶν καὶ ἀρνητικῶν ἀριθμῶν. Πράξεις ἐπ' αὐτῶν. Περὶ τοῦ μηδενός, ὡς ἀριθμοῦ. 2) Δυνάμεις

καὶ ἰδιότητες αὐτῶν. 3) Ἀλγεβρικαὶ παραστάσεις καὶ πράξεις ἐπ' αὐτῶν. 4) Ἐφαρμογαὶ τῶν παραστάσεων εἰς διαφόρους ἀπλουστεροὺς μετασχηματισμούς. 5) Ἐφαρμογαὶ ἐπὶ ἀλγεβρικῶν κλασμάτων. 6) Ἐξισώσεις πρώτου βαθμοῦ μεθ' ἑνὸς ἀγνώστου. 7) Λύσεις δι' ἐξισώσεων προβλημάτων τόκου. 8) Ὁμοίως ἐξωτερικῆς ὑφαίρεσεως. 9) Ὁμοίως ἐσωτερικῆς ὑφαίρεσεως. 10) Ὁμοίως μερισμοῦ. 11) Ὁμοίως μέσης λήξεως. 12) Ὁμοίως κοινῆς λήξεως. 13) Ὁμοίως μίξεως καὶ συντήξεως. 14) Ὁμοίως κινήσεως. 15) Ἀνισότητες. 16) Ἐξισώσεις α' βαθμοῦ μὲ 2 ἀγνώστους. 17) Σύστημα πρωτοβαθμίων ἐξισώσεων, περισσοτέρων τῶν δύο μετ' ἰσαριθμῶν ἀγνώστων. 18) Ρίζαι καὶ δυνάμεις μὲ ἐκθέτας κλασματικούς καὶ ἀρνητικούς. 19) Ἐξισώσεις β' βαθμοῦ μὲ ἓνα ἀγνώστον. 20) Πρόοδοι ἀριθμητικαὶ καὶ γεωμετρικαί. 21) Λογάριθμοι. Ἰδιότητες αὐτῶν.

3) Γεωγραφία. 1) Ἡ γῆ ὡς οὐράνιον σῶμα. 2) Ἀτμόσφαιρα, κλίμα, ξηρὰ, θάλασσα, φυτά, ζῶα καὶ διανομὴ αὐτῶν κατὰ ζώνας. 3) Ὁ πληθυσμὸς τῆς γῆς, Φυλαί, Ἐθνη, Κράτη, βαθμίδες πολιτισμοῦ. 4) Αἱ χῶραι τῆς Ἀσίας καὶ αἱ Πρωτεύουσαι αὐτῶν. 5) Ὁμοίως τῆς Ἀφρικῆς. 6) Ὁμοίως τῆς Ἀμερικῆς. 7) Ὁμοίως τῆς Ὠκεανίας. 8) Τὰ κράτη τῆς Εὐρώπης καὶ αἱ πρωτεύουσαι αὐτῶν. 9) Ἀγγλία. 10) Αἴγυπτος. 11) Ἀργεντινὴ. 12) Βέλγιον καὶ Ὀλλανδία. 13) Βουλγαρία. 14) Βραζιλία. 15) Γαλλία. 16) Γερμανία. 17) Γιουγκοσλαβία. 18) Ἰταλία. 19) Ἡνωμέναι Πολιτεῖαι Ἀμερικῆς. 20) Πολωνία. 21) Ρουμανία. 22) Ρωσσία. 23) Σουηδία. 24) Τουρκία. 25) Τσεχοσλοβακία.

(Θέσις, ὀριζόντιος διαμελισμὸς, ἔδαφος, κλίμα, κυριώτερα προϊόντα, πληθυσμὸς, σημαντικώτερα πόλεις, ἐμπόριον μετὰ τῆς Ἑλλάδος).

26) Συνοπτικὴ φυσικὴ ἐξέτασις τῆς Ἑλλάδος. 27) Συνοπτικὴ πολιτικὴ ἐξέτασις τῆς Ἑλλάδος. 28) Διοικητικὴ διάρσεις τῆς Ἑλλάδος - Διαμερίσματα, Νομοί, Πρωτεύουσαι αὐτῶν. 29) Κυριώτερα παραγόμενα καὶ ἐξαγόμενα προϊόντα κατὰ μεγάλας περιφερείας τῆς Ἑλλάδος - 30) Ἐξωτερικὸν ἐμπόριον τῆς Ἑλλάδος. 31) Συγκοινωναὶ τῆς Ἑλλάδος. 32) Δωδεκάνησος - Κύπρος - Βόρειος Ἡπειρος.

4. Φυσικά. Α) Χημεία. 1) Ἀτμοσφαιρικός ἀήρ (γενικά-

σύστασις - προσδιορισμός της συστάσεώς του - ιδιότητες - χρήσεις - εφαρμογαί). 2) Ύδρυγονον (παρασκευή - ιδιότητες - χρήσεις - καθύς, αναπνοή), 3) Όζον. 4) Σώματα άπλᾶ και σύνθετα - Μεταλλοειδή - Μέταλλα. 5) Άζωτον (εύρεις - παρασκευή - ιδιότητες - προσδιορισμός και εφαρμογαί). 6) Ύδωρ (είδη - σύνθεσις - ιδιότητες). 7) Ύδρογονον (παρασκευή - ιδιότητες - χρήσεις). 8) Γενικαί έννοιαι της Χημείας. Μείγματα - χημικαί ένώσεις. Χημική συγγένεια - χημική άντικατάστασις. 9) Νόμοι της Χημείας. α) άρχή της διατηρήσεως της ύλης (N. Lavoisier). β) Νόμος τών ώρισμένων αναλογιών (N. Troust). γ) Νόμος πολλαπλών αναλογιών (N. Dalton). δ) Νόμος τών όγκων (N. Gay. Lussac) 10) Άτομα και Μόρια (άτομικόν - μοριακόν βάρος - μοριακός όγκος - Συμβολική παράστασις τών στοιχείων και συνθέτων σωμάτων - εύρεις εκατοστιαίας συνθέσεως ένώσεων). 11) Χημικαί έξιώσεις - σύνθεσις στοιχείων - Άσκήσεις στοιχειομετρικαί. 12) Νάτριον - Χλωριούχον νάτριον - Καυστικόν νάτριον (παρασκευή - ιδιότητες - χρήσεις). 13) Χλώριον - ύδροχλώριον - ύδροχλωρικόν όξύ (παρασκευή - ιδιότητες - χρήσεις). 14) Όξέα - βάσεις - άλατα). 15) Θειον (εύρεις - παρασκευή - ιδιότητες - χρήσεις). 16) Ύδρόθειον - Διοξειδιον τοϋ θείου - θειϊκόν όξύ. 17) Ίώδιον. Νιτρικόν όξύ. Άμμωνία. 18) Φωσφόρος. 19) Άνθραξ (εύρεις - είδη - άντιδρασις - ιδιότητες - χρήσεις). 20) Διοξειδιον - Μονοξειδιον τοϋ άνθρακος. 21) Πυρίτιον - Διοξειδιον τοϋ Πυριτίου. 22) Μέταλλα (Γενικά) - Ιδιότητες - Κράμματα. 23) Ούδέτερον και όξινον άνθρακικόν νάτριον (Παρασκευή - Ιδιότητες - χρήσεις). 24) Άσβέστιον - όξειδιον άσβεστίου - άνθρακικόν άσβέστιον, θειϊκόν άσβέστιον. 25) Χαλκός - Θεϊκός χαλκός (εύρεις - παρασκευή - ιδιότητες - χρήσεις). 26) Άργυρος - Χλωριούχος - Βρωμιούχος Νιτρικός άργυρος. 27) Ψευδάργυρος - όξειδιον ψευδαργύρου - θειϊκός ψευδάργυρος. 28) Μόλυβδος - Όξειδιον τοϋ Μολύβδου - Άνθρακικός μόλυβδος. 29) Σίδηρος (εύρεις - παρασκευή - είδη σιδήρου, χρήσεις). 30) Διαίρεισις Όργανικών Ένώσεων - Ύδρογονάνθρακες.

Β' Φυσική Πειραματική. 1) Μετρήσεις. Φυσικαί καταστάσεις τών σωμάτων. 2) Κίνησις, όμαλή, όμαλώς μεταβαλλομένη, Κυκλική. 3) Άξιώματα της Μηχανικής και πορίσματα αύτών

4) Σύνθεσις δυνάμεων με διευθύνσεις α) συγκλινούσας β) παραλλήλους. Ζευγος δυνάμεων και ροπή: Ἀνάλυσις δυνάμεως. 5) Ἔργον και ἐνέργεια. Ἴσχύς. Δυναμική και κινητική ἐνέργεια. 6) Κέντρον βάρους σώματος. Συνθήκαι ἰσορροπίας στερεοῦ. 7) Φυγόκεντρος δύναμις. Ἐκκρεμές. 8) Ἀπλαῖ μηχαναί (μοχλός, τροχαλία, σφήν). 9) Ἀρχή τοῦ Pascal. Ὑδραυλικὸν πιεστήριον, Ὑδροστατικὴ πίεσις. 10) Συγκοινωνοῦντα δοχεῖα. Ἀρχὴ Ἀρχιμήδους. Προσδιορισμὸς εἰδικοῦ βάρους. 11) Ἀτμοσφαιρικὴ πίεσις. Βαρόμετρα. 12) Νόμος Boyle Maryotte Μανόμετρα. 13) Ὑδραντλῖαι. Ἀεραντλῖαι, Σίφωνες. 14) Ἀερόστατον. Ἀεροπλάνον. 15) Θερμοκρασία. Διαστολὴ τῶν σωμάτων διὰ θερμάνσεως. Θερμόμετρα. 16) Τήξις. Πήξις. Διάλυσις. 17) Βρασμός. Ἐξάτμησις. Ὑγροποίησης. 18) Ποσὸν θερμότητος. Εἰδικὴ θερμότης. Θερμοχωρητικότης. Θερμιδόμετρα. 19) Μηχανικὸν ἰσοδύναμον τῆς θερμότητος. Θερμομηχαναί. 20) Γένεσις και διάδοσις τοῦ ἤχου. Ἠχὼ και ἀντήχησις. 21) Ὑψος. Ἔντασις και χροιά ἤχου. Ἀρμονικοί. 22) Εὐθύγραμμος διάδοσις τοῦ φωτός, ταχύτης αὐτοῦ. 23) Ἀνάκλασις τοῦ φωτός και κάτοπτρα. 24) Διάθλασις τοῦ φωτός ὀλικὴ ἀνάκλασις. 25) Πρίσματα και φακοί. 26) Ὀπτικὰ ὄργανα: μικροσκόπια, τηλεσκόπια. 27) Μαγνηταί. Ἀλληλεπίδρασις μαγν. πόλων. Γήινος μαγνητισμός. Ἐγκλισις και Ἀπόκλισις. Ναυτικὴ Πυξίς. 28) Ἡλέκτρισις σώματος και ἠλεκτρικὸν φορτίον. Νόμος τοῦ Coulomb. Ἡλεκτροδυναμικὸν και Ἡλεκτροχωρητικότης. 29) Ἡλεκτροστατικαὶ μηχανικαί. Ἀτμοσφαιρικὸς ἠλεκτρισμός. 30) Ἡλεκτρόλυσις. Νόμοι τοῦ Faraday. Ἔντασις τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος. 31) Ἡλεκτρικὰ στοιχεῖα. Συσσωρευταί. Ἡλεκτροεγερτικὴ δύναμις. 32) Νόμοι τοῦ Ohm. Ἀντίστασις ἀγωγοῦ. Γαλβανόμετρα. Ἀμπερόμετρα, Βολτόμετρα. 33) Ἡλεκτρομαγνητισμός. Τηλέγραφος. 34) Ἐπαγωγικὰ ρεύματα, Τηλέφωνον. 35) Καθοδικαὶ ἀκτῖνες και ἀκτῖνες Röntgen. Ραδιενέργεια. 36) Ἡλεκτρομαγνητικὰ κύματα. Ἀσύρματος.

Ἄρθρον 10

Ἵποχρεώσεις Ἵποψηφίων. 1) Οἱ ὑποψήφιοι δεόν νά εὐρίσκωνται εἰς τὸν καθορισθέντα τόπον ἐξετάσεων τὴν 5.30 μ. μ.

2) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχολῆς βοηθούμενος παρὰ τῶν Ἐ-

ξεταστών και τών Ἐποπτῶν τοποθετεῖ τοὺς ὑποψηφίους εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ἐξετάσεων, τῆς ὁποίας προηγουμένως ἔχει συνταχθῆ διὰγραμμα.

3) Ἡ εἴσοδος τῶν ὑποψηφίων γίνεται ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς σχολικῆς ταυτότητος.

4) Ἐκαστος ὑποψήφιος δέον νὰ εἶναι ἐφωδιασμένος μὲ στυλογράφον ἢ μὲ μελανοδοχεῖον καὶ κονδυλοφόρον, μὲ μολυβδοκόνδυλον καὶ γομολάστιχαν

5) Ἡ Σχολὴ ὑποχρεοῦται νὰ ἐφοδιάσῃ τοὺς ὑποψηφίους μὲ φύλλον χάρτου ἕξ σελίδων, ἐκ τῶν ὁποίων αἱ δύο διατίθενται διὰ σημειώσεις, ὡς καὶ μὲ τεμάχιον ἀπορροφητικοῦ χάρτου. Τὸ φύλλον χάρτου σφραγίζεται καὶ ἀναγράφει τὸν τίτλον τῆς Σχολῆς, τὸ Ἀκαδημαϊκὸν ἔτος καὶ τὴν χρονολογίαν.

6) Ὁ ὑποψήφιος δέον νὰ ἀναγράψῃ τὸ ἐπώνυμόν του, τὸ ὄνομα, τὸ πατρώνυμον καὶ τὸν ἀριθμὸν τῆς θέσεώς του εἰς τὸν οἰκεῖον τόπον τοῦ φύλλου χάρτου. Ἡ παράλειψις τῶν στοιχείων τούτων καθιστᾷ ἄκυρον τὸ γραπτόν.

7) Μετὰ τὴν εἴσοδον τῶν ὑποψηφίων καὶ τῶν Ἐποπτῶν οὐδεὶς δύναται καὶ δι' οἷονδῆποτε λόγον νὰ ἐξέλθῃ τῆς αἰθούσης. Ὑποψήφιος ἐξελεθὼν θεωρεῖται ὅτι παρητήθη τῆς ἐξετάσεως.

Ἄρθρον 11

Θέματα Ἐξετάσεων. 1) Ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐπιτροπὴ προβαίνει εἰς κλήρωσιν τῶν θεμάτων, ὃ δὲ κύριος Ἐξεταστής συντάσσει ὀριστικῶς τὸ θέμα πρὸς ἐξέτασιν.

2) Τὸ οὕτω ὀριστικῶς συνταχθὲν θέμα δέον νὰ εἶναι σαφές καὶ συγκεκριμένον, μὴ ἐπιτρεπομένων τῶν παραπειστικῶν ἐρωτήσεων.

3) Ἐν θέμα δύναται νὰ περιέχῃ περισσοτέρας ἐρωτήσεις, ἢ λύσεις ὅμως ὅλων εἶναι ὑποχρεωτικῆ.

4) Ὁ Ἐξεταστής δύναται νὰ ὀρίσῃ ἕτερα θέματα διὰ τοὺς ἀρτίους καὶ ἕτερα διὰ τοὺς περιττοὺς ἀριθμούς, ἀλλὰ πάντως τὰ θέματα πρέπει νὰ εἶναι ἰσοδύναμα.

5) Ὁ Ἐξεταστής ὑπαγορεύει τὸ θέμα εἰς τοὺς ὑποψηφίους καὶ μετὰ ταῦτα, ἐὰν νομίζῃ τοῦτο σκόπιμον, παρέχει ἐξηγήσεις, ὥστε νὰ μὴ ἀπομεινῇ ἀμφιβολία τις εἰς τοὺς ἐξεταζομένους.

Ἄρθρον 12

Διάρκεια Ἐξετάσεως. 1) Ἡ εξέτασις ἀρχίζει τὴν 6.15' μ. μ. ἀκριβῶς, ἔστω καὶ ἐάν ἀπουσιάξῃ ὁ ὀρισθεὶς Ἐξεταστής, ὅστις ἀναπληροῦται ὑπὸ τοῦ ἀναπληρωματικοῦ ἢ ἄλλου Καθηγητοῦ ὀριζομένου ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ.

2) Μετὰ τὰς ἄνω ἐξηγήσεις δίδεται τὸ παράγγελμα τῆς ἐνάρξεως, ἀφοῦ προηγουμένως ἀνακοινωθῇ ὁ χρόνος ἐντὸς τοῦ ὁποίου δεόν νὰ παραδοθῶσι τὰ γραπτά.

3) Ὁ κανονικὸς χρόνος ἐξετάσεως, μετὰ τὰς ὡς ἄνω ἐξηγήσεις ἐπὶ τοῦ θέματος, εἶναι 2 ὥραι καὶ 30'. Ὁ Ἐξεταστής ἔχει δικαίωμα νὰ περιορίσῃ τὸν χρόνον, οὐχὶ ὅμως κάτω τῆς ὥρας, ἢ ν' αὐξήσῃ αὐτὸν κατὰ ἡμίσειαν ὥραν, δηλώνων τοῦτο εὐθὺς μετὰ τὴν ὑπαγόρευσιν τοῦ θέματος.

4) Δεκαπέντε λεπτά πρὸ τῆς ὀρισθείσης ὥρας τῆς λήξεως ὁ Ἐξεταστής εἰδοποιεῖ περὶ τούτου τοὺς ὑποψηφίους.

5) Παρελθούσης τῆς ὥρας ὁ Ἐξεταστής ὑποχρεοῦται νὰ παραλάβῃ τὰ γραπτά, ἀπαγορευομένης πάσης παρατάσεως καὶ δι' οἷονδήποτε λόγον καὶ ἐξέρχεται τῆς αἰθούσης.

Ἄρθρον 13

Ἡ ἀπάντησις εἰς τὸ θέμα. 1) Οἱ ἐξεταζόμενοι χρησιμοποιοῦν μελάνην μαύρην ἢ κυανόμαυρον.

2) Ἡ ἀπάντησις δεόν νὰ εἶναι α) σαφής, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει τὴν ἀκριβῆ γνώσιν τοῦ ζητήματος β) μεθοδική, τοῦθ' ὅπερ ἀποδεικνύει τὴν τάξιν καὶ τὴν ὀρθὴν σκέψιν, γ) συγκεκριμένη καὶ περιωρισμένη εἰς τὸ θέμα. Ἀπαγορεύονται αἱ περιττολογίαι, αἱ ὁποῖαι εἶναι ἐξ ἴσου εἰς βάρος τοῦ ὑποψηφίου, ὅπως καὶ ἡ ἑλλιπὴς ἀπάντησις, ὡς καὶ αἱ γενικότητες καὶ ἡ ἐπέκτασις εἰς ἕτερα θέματα.

3) Συνιστᾶται ἰδιαιτέρως ἡ προσοχή τῶν ἐξεταζομένων α) εἰς τὴν ὀρθογραφίαν β) εἰς τὴν ὀρθὴν σύνταξιν γ) εἰς τὴν συστηματικὴν κατάταξιν, δ) εἰς τὸ εὐανάγνωστον, καθόσον ἡ κακογραφία θεωρεῖται ὡς προσπάθεια συγκαλύψεως τῆς ἀγνοίας ἢ τῶν λαθῶν.

4) Συνιστᾶται ἐπίσης ὅπως οἱ ὑποψήφιοι ἀποφεύγωσι τὰς διαγραφάς, παρεγγραφάς καὶ ὑπεργραφάς καὶ γενικῶς συνιστᾶ-

ται τὸ γραπτὸν νὰ δίδῃ ἐντύπωσιν τάξεως, ἄνευ ἐπιτηδεύσεως, καὶ καθαρότητος.

5) Αἱ σημειώσεις γράφονται μόνον εἰς τὸ εἰδικὸν φύλλον σημειώσεων.

Ἄρθρον 14

Παραβάσεις καὶ Κυρώσεις. 1) Ἀπαγορεύεται ἡ εἴσοδος εἰς τὴν αἴθουσαν τῶν ἐξετάσεων εἰς τοὺς μὴ ἐφωδιασμένους μὲ σχολικὴν ταυτότητα καὶ μὲ τὰ ἐν τῷ ἄρθρῳ 9 ἀναφερόμενα ἐφόδια, ὡς καὶ εἰς τοὺς ἔχοντας μεθ' ἑαυτῶν χαρτοφύλακας, βιβλία, ἐφημερίδας, σημειώσεις καὶ μὲ πᾶν ὅ,τι γεννᾷ ὑποψίας κακῆς χρησιμοποίησός του.

2) Ἀποβάλλεται τῆς αἰθούσης ἢ λαμβάνει βαθμὸν μηδέν : α) ὅστις φωραθῆ ἔχων σημειώσεις, βιβλία κλπ. β) ὅστις φωραθῆ ἀντιγράφων ἢ συνεννοούμενος μὲ ἄλλους γ) ὅστις ζητεῖ γραφικὴν ὕλην παρ' ἄλλου δ) ὅστις βοηθεῖ ἄλλον ε) ὅστις ἀτακτεῖ καὶ δὲν ὑπακούει ἄνευ ἀντιρρήσεως εἰς τὰς ὑποδείξεις τῶν Ἐξεταστῶν καὶ Ἐποπτῶν στ) ὅστις δὲν ἀποχωρεῖ ἀμέσως τῆς αἰθούσης, ἐφόσον ἐπεράτωσε τὸ γραπτὸν του ζ) ὅστις ἀποκαλυφθῆ ὅτι δὲν ἔχει ταυτότητα σχολικὴν ἢ ὅτι δὲν ἔχει ἀναγρᾶψη τὸν ἀριθμὸν τῆς θέσεώς του ἐπὶ τοῦ γραπτοῦ του καὶ η) γενικῶς πᾶς ὅστις δολιεύεται τὰς ἐξετάσεις.

3) Οἱ Ἐπόπται ὑποχρεοῦνται νὰ καταγγέλλωσιν αὐθῶρει πᾶσαν παραβάσιν τοῦ Κανονισμοῦ τῶν Ἐξετάσεων.

Ἄρθρον 15

Παράδοσις Γραπτῶν. 1) Ἄμα τῇ περατῶσει τῆς ἐξετάσεως ὁ ὑποψήφιος ὀφείλει νὰ παραδώσῃ τὸ γραπτὸν καὶ νὰ ἐξέλθῃ τῆς αἰθούσης.

2) Τὸ γραπτὸν παραδίδεται εἰς τὸν Ἐξεταστὴν ἐπὶ τῇ ἐπιδείξει τῆς ταυτότητός του. Συγχρόνως ὁ ὑποψήφιος καλύπτει τὸ ὄνοματεπώνυμόν του διὰ τοῦ ἐπὶ τοῦ φύλλου χάρτου προσκεκολλημένου τεμαχίου ἀδιαφανοῦς χάρτου.

3) Ὁ Ἐξεταστὴς σημειοῖ τὸν χρόνον τῆς παραδόσεως ἐκάστου γραπτοῦ.

4) Τὰ γραπτὰ μονογράφονται ὑπὸ τοῦ Ἐξεταστοῦ καὶ ἐνός Ἐπόπτου.

5) Τὰ οὕτω μονογεγραμμένα γραπτὰ παραδίδονται ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ εἰς τοὺς Ἐξεταστάς, ὑποχρεομένους νὰ τὰ ἐπιστρέψωσιν ἐντὸς 6-8 ἡμερῶν εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς.

Ἄρθρον 16

Βαθμολογία Μαθημάτων. 1) Ἡ βαθμολογικὴ ἰκανότης χαρακτηρίζεται διὰ τῶν κάτωθι ἐνδείξεων καὶ βαθμῶν :

Ἄριστα	9—10.
Λίαν καλῶς	7.51—8.99.
Καλῶς	5—7.50.
Μετρίως	3.51—4.99.
Κακῶς	0—3.50.

2) Ὁ βαθμὸς τῶν Μαθηματικῶν εἶναι ὁ μέσος ὄρος τῆς Ἀριθμητικῆς καὶ τῆς Ἀλγέβρας, ὁ δὲ τῶν Φυσικῶν ὁ μέσος ὄρος τῆς Χημείας καὶ Φυσικῆς Πειραματικῆς.

3) Ἐκαστος τῶν Ἐξεταστῶν ἐνὸς μαθήματος βαθμολογεῖ ἅπαντα τὰ γραπτὰ, ἀγνοῶν τὴν βαθμολογίαν τοῦ συνεξεταστοῦ.

4) Ἐκαστος Ἐξεταστῆς συντάσσει πίνακα ἀναγράφοντα τὸν αὐξ. ἀριθμὸν τοῦ γραπτοῦ καὶ τὸν ἀντιστοιχοῦντα βαθμὸν ὀλογράφως καὶ ἀριθμητικῶς, ὃν καὶ παραδίδει ἐντὸς τῆς ὡς ἄνω προθεσμίας εἰς τὸν Διευθυντὴν τῆς Σχολῆς.

5) Ὁ Γραμματεὺς τῆς Σχολῆς συντάσσει κατάστασιν ἀναφέρουσαν τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ πατρώνυμον τῶν ὑποψηφίων, ἧτις συμπληροῦνται μετὰ τὴν ἀποσφράγισιν τῶν γραπτῶν καὶ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν ὀνομάτων τῶν ὑποψηφίων ὑπὸ τοῦ Διευθυντοῦ τῆς Σχολῆς παρουσίᾳ τῶν Ἐξεταστῶν, διὰ τῶν βαθμῶν ἐκάστου Ἐξεταστοῦ.

6) Τελικὸς βαθμὸς ἐκάστου μαθήματος εἶναι ὁ μέσος ὄρος τῶν βαθμῶν τῶν δύο Ἐξεταστῶν. Ἐὰν ὁ μέσος οὗτος ὄρος περιέχη κλάσμα καὶ τοῦτο εἶναι κατώτερον τοῦ ἡμίσεος ἀπαλείφεται, ἐὰν δὲ ἡμισυ καὶ πλέον προστίθεται, ὥστε ὁ βαθμὸς νὰ καταστῇ ἀκέραιος.

7) Βάσει τῆς βαθμολογίας ἐκάστου μαθήματος συντάσσεται Πίναξ Γενικῆς Βαθμολογίας, περιέχων εἰς εἰδικὰς στήλας τὸν βαθμὸν ἐκάστου μαθήματος, τὸν βαθμὸν τοῦ πτυχίου, καὶ τὸ ἄθροισμα αὐτῶν.

Ἄρθρον 17

Ἐπιτυχόντες καὶ Εἰσακτέοι. 1) Ὁ Διευθυντὴς τῆς Σχο-
ἐντὸς πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς παραδόσεως εἰς αὐτὸν τοῦ πίνα-
κος βαθμολογίας τοῦ τελευταίως ἐξετασθέντος μαθήματος, κα-
λεῖ εἰς συνεδρίαν τὴν Ἐξεταστικὴν Ἐπιτροπὴν.

2) Κατὰ τὴν συνεδρίαν ταύτην γίνεται ὁ ἔλεγχος τῆς Γε-
νικῆς βαθμολογικῆς καταστάσεως καὶ συντάσσεται κατὰ σει-
ρὰν ἐπιτυχίας ὁ Πίναξ τῶν ἐπιτυχόντων καὶ τῶν ἐκ τούτων
εἰσακτέων.

3) Ἐπιτυχόντες εἶναι οἱ λαβόντες βαθμὸν τοῦλάχιστον
πέντε εἰς ἕκαστον μάθημα, ἢ οἱ λαβόντες συνολικὸν ἄθροισμα
τοῦλάχιστον τριάκοντα.

4) Εἰσακτέοι εἶναι, οἱ τυχόντες τοῦ μεγαλύτερου συνολι-
κοῦ βαθμοῦ, ἐντὸς τῶν ὀρίων τοῦ ἀριθμοῦ, ὃν καθώρισε τὸ Δι-
κητικὸν Συμβούλιον διὰ τοὺς εἰσακτέους.

5) Εἰς περίπτωσιν ἰσοψηφίας ἀυξάνεται ὁ ἀριθμὸς τῶν εἰ-
σακτέων, ἀλλ' οὐχὶ πέραν τῶν διακοσίων πενήκοντα ἐάν υπάρ-
χῃ ὑπέρβασις τοῦ ἀριθμοῦ τούτου, γίνεται κλήρωσις παρουσίᾳ
τῆς Ἐξεταστικῆς Ἐπιτροπῆς.

6) Ἡ κατάστασις τῶν ἐπιτυχόντων καὶ εἰσακτέων δημο-
σιεύεται διὰ τοῦ Πίνακος τῶν Ἀνακοινώσεων τῆς Σχολῆς καὶ
ὑποβάλλεται εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Ἐθν. Οἰκονομίας καὶ τὸ Διοικ.
Συμβούλιον τῆς Σχολῆς, ἐντὸς τῆς ἐπομένης τῆς κατὰ τὸ ἐδ. I
τοῦ παρόντος ἄρθρου συνεδριάσεως.

Ἄρθρον 19

Ἀναθεώρησις Ἀποτελεσμάτων. 1) Μετὰ τὴν ἀνακοίνω-
σιν τῶν ἀποτελεσμάτων οὐδεμίᾳ μεταβολῇ αὐτῶν εἶναι δυνατὴ.

2) Ἡ μόνη ἐπιτρεπομένη διόρθωσις εἶναι, εἰς ἣν περιπτώ-
σιν ἐγένετο λάθος κατὰ τὴν μεταφορὰν βαθμοῦ ἐκ τῶν μερι-
κῶν Πινάκων εἰς τὴν Γενικὴν Κατάστασιν ἢ κατὰ τὴν ἄθροισιν
τῶν βαθμολογικῶν βαθμῶν.

3) Διαπιστωθέντος τοῦ λάθους, καλεῖται ἡ Ἐξεταστικὴ Ἐ-
πιτροπὴ εἰς εἰδικὴν συνεδρίαν καὶ ἀποφασίζει περὶ αὐτοῦ ἠτιο-
λογημένως.

Ἄρθρον 19

Ἐγγραφή ἐπιτυχόντων. 1) Ἐντὸς δέκα πέντε ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων, οἱ δικαιούμενοι δύνανται νὰ ὑποβάλωσιν αἴτησιν ἐγγραφῆς εἰς τὸ πρῶτον ἔτος σπουδῶν.

2) Ἄλλως θεωροῦνται παραιτηθέντες καὶ τὴν θέσιν αὐτῶν καταλαμβάνουσιν οἱ ἐπιλαχόντες κατὰ σειρὰν ἐπιτυχίας.

3) Οὐδεὶς δύναται νὰ ἐγγραφῆ μετὰ τὴν παρέλευσιν ἐνὸς μηνὸς ἀπὸ τῆς ἀνακοινώσεως τῶν ἀποτελεσμάτων, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἐγένετο ἔναρξις μαθημάτων ἐξ ἀνωτέρας βίας.

4) Ἡ προθεσμία αὕτη δύναται, κατόπιν ἀποφάσεως τοῦ Διοικ. Συμβουλίου καὶ ἐγκρίσεως τοῦ Ὑπουργείου Ἐθν. Οἰκονομίας νὰ παραταθῆ μέχρι τῆς 20 Δεκεμβρίου.

ΓΡΑΦΕΙΑ ΣΧΟΛΗΣ

ΟΔΟΣ ΦΡΑΓΚΛΙΝΟΥ ΡΟΥΖΒΕΛΤ (ΠΡΩΗΝ ΑΚΑΔΗΜΙΑΣ) 84

ΤΗΛΕΦ. 32 - 633